

Veem Huis voor Performance

Bestuursverslag
2018

double-you
double-you
double-you
dot
veem
dot
house

voor

Voorwoord	3
1. Achtergrond 100 Dagen Huis	4
2. Missie en doelstellingen	5
3. Programmering	7
4. (Co)producties en residenties 2018	11
5. Interactie met publiek en omgeving van het huis	17
6. Kwantitatieve gegevens	25
7. Publieksbereik & Stakeholders	29
8. Organisatie	32
9. Financiën	35
10. Slotwoord	39

Performance

Voorwoord

Op 22 september, na 265 dagen in het donker, opende het 100 Dagen Huis #2.

Als plek voor collectieve verbeelding. Waar het niet gaat over een avondje 'uit', maar juist over een avondje 'aan'. Een belangrijke vraag die ons drijft is wat een huis voor kunst kan zijn; in deze tijd, maar ook, op deze plek. Wat is dit huis in relatie tot haar omgeving en de mensen die er omheen wonen?

Waar het 100 Dagen Huis een statement is, een noodgedwongen beweging waarmee we een probleem zichtbaar maken, werden we in mei 2018 opgeschrikt door een compleet andere ongewenste situatie. Artistiek en algemeen directeur Anne Breure werd met haar fiets aangereden en gedwongen rust te houden en te revalideren. Het 100 Dagen Huis moest het van de één op andere dag zonder haar bezielende leiding stellen.

Het team werd enorm opgeschrikt, maar heeft zich ook kunnen herpakken en zijn moedige schouders er onder gezet. Marga Kroodsmas werd hierbij als interim directeur aangesteld. We zijn blij te kunnen melden dat het heel goed gaat met het herstel van Anne en dat we opnieuw kunnen spreken van een geslaagde editie van het 100 Dagen Huis.

We zijn in 2018 nieuwe samenwerkingen aangegaan en we hebben een enorm divers palet aan activiteiten kunnen ontplooiën. In totaal bereikten we in 2018 meer dan 12.500 bezoekers en er vonden 215 activiteiten plaats.

Maar wat betekent het om succesvol te zijn, als je de overige 265 dagen in het jaar gesloten bent voor publiek en makers? Als je niet duurzaam kunt investeren?

In dit bestuursverslag zetten wij onze bevindingen, resultaten en ook vragen uiteen. We kijken terug op de verschillende activiteiten, waarna we dieper ingaan op de organisatie, het publiek en de financiën.

Zonder het Amsterdams Fonds voor de Kunst, DOEN, VSBfonds, Stadsdeel West, Fonds Podiumkunsten en het Prins Bernhard Cultuurfonds waren al deze ontwikkelingen niet mogelijk geweest. Grote dank voor het vertrouwen. We willen hierbij ook onze dankbaarheid uitspreken naar het bestuur. Voor hun enorme steun, denkracht en flexibele inzet in deze onvoorziene situatie.

En dankjewel team Veem Huis, voor de sterke schouders.

Marga Kroodsmas
Interim Artistiek directeur

Marijke Hogenboom,
Voorzitter bestuur

1. Achtergrond 100 Dagen Huis

Sinds de kunstenplanperiode 2017-2020 presenteert het Veem zich – in plaats van een heel jaar – gedurende honderd aaneengesloten dagen als Huis voor Performance en Dans. Bij de toekenning van de vierjarensubsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst kreeg Veem als productiehuis voor dans en performance een zeer positief advies. Het werd met haar nieuwe leiderschap en inhoudelijke keuzes erkend als een belangrijke innovatieve instelling. Ondanks deze waardering kreeg het Veem een minimale verhoging van de subsidie. Een substantieel lager bedrag dan werd aangevraagd. Hoewel het Veem trots was op de inhoudelijke erkenning en in Amsterdam plots het grootste dans- en performance productiehuis werd, was zij tegelijkertijd verontrust over hoe de gehonoreerde visie, werkwijze en kwaliteit gewaarborgd konden blijven, met een financiële basis die zeer beperkt was. Als antwoord op dit besluit van het Amsterdams Fonds voor de Kunst transformeerde het Veem in 2017 naar het '100 Dagen Huis'.

Met het '100 Dagen Huis' manifesteert het Veem zich volgens de visie die ze in haar plannen uitsprak zonder daarbij in te leveren op kwaliteit.

In 2017 vond de eerste editie plaats. We werden inhoudelijk scherper, we verdubbelden ons bezoekersaantal en haalden een hoger eigen inkomstenpercentage dan voorheen.

Na 265 dagen in het donker, opende op 22 september 2018 het 100 Dagen Huis #2. Ons motto dit jaar was 'Stay with the Trouble'; problemen, onrust, onrecht, steeds weer aangaan. Er bij blijven. Niet opgeven. Niet versimpelen. Niet ontkennen. Maar pogen en leren om ons gezamenlijk tot het heden – en alles wat daarin onze aandacht vraagt – te verhouden. Dat is waartoe wij ons publiek middels de activiteiten van het 100 Dagen Huis uitnodigen en uitdagen. We zijn met hen – de toeschouwer, de buurtgenoot, de kunstenaar, de ongeoeffende kijker – de verbinding, het onderzoek, en de dialoog aangegaan.

2. Missie en doelstellingen

Met 'het 100 Dagen Huis' zet Veem Huis voor Performance de laatste 100 dagen van het jaar een theater en productiehuis neer. Een plek waar kunst, politiek, nieuwe gedachten en mensen samenkomen. We organiseren geëngageerde programma's met interdisciplinaire, internationaal opererende dans- en performancekunstenaars van nu. We werken met kunstenaars die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden en betrekken publiek actief bij het huis. Zo creëren we een plek waar geoefend wordt in 'anders kijken', in het formuleren van nieuwe voorstellen. Een artistiek en politiek buurthuis waar je in aanwezigheid van bekende en onbekende mensen naar nieuwe horizons mag staren en kunt zeggen: daar gaan we naartoe.

Onze doelstellingen zijn:

- Dans en performance voorstellingen produceren en presenteren die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden
- Publiek met uiteenlopende achtergronden actief betrekken bij het ontwikkelen van kunst en op verschillende manieren deelgenoot maken van het huis.
- Het gesprek aanjagen naar aanleiding van de voorstellingen en hun thema's
- Relevante verbindingen tot stand brengen met partners uit de buurt, het Amsterdamse, Nederlandse en Europese culturele veld en andere maatschappelijke sectoren
- Veem als een casus en experiment voor alternatieve manieren van organiseren zien

De doelstellingen vertaalden zich dit jaar in 215 activiteiten. Het programma kende vier thematische lijnen:

- Social Imaginary – **#themultitude** (collectieve verbeelding)
- Feminism – **#feministkilljoys** (feminisme)
- Political Memory – **#politicalmemory** (decolonisatie/politiek geheugen)
- Human and non-Human Sustainability – **#humanlandscapes** (duurzaamheid/ecologie)

In de volgende hoofdstukken een uiteenzetting van al onze activiteiten. Onder te verdelen in programmering, (co)producties & residenties en activiteiten gericht op de interactie met publiek en de omgeving van het huis.

3. Programmering

Het '100 Dagen Huis' geeft ons de kans om het produceren, het presenteren en het faciliteren van residenties en onderzoek op het gebied van performance naast elkaar te laten bestaan. Van ideevorming, residentie en onderzoek, ontwikkeling en productie tot presentatie, het liefst maakt Veem het gehele proces zichtbaar en het publiek deelgenoot.

De performances van het Veem bevinden zich op het snijvlak van dans, theater, beeldende kunst en muziek. Het is een gebied dat de grenzen van de disciplines oprekt en tegelijkertijd bevraagd. Het Veem biedt ruimte aan het oefenen van 'anders kijken', aan verschillende stemmen, aan dat conflict van mogelijkheden en het 'oneens zijn'. Naast het ondersteunen en faciliteren van aanstormende nieuwe stemmen, vinden we het belangrijk om binnen ons huis ook ruimte te geven aan internationaal toonaangevende stemmen en makers die al een gevestigde praktijk hebben.

Wat de kunstenaars gemeen hebben is dat het lichaam (dat van de performer en/of de toeschouwer) een belangrijke rol speelt en dat tijd en ruimte telkens essentiële elementen in het werk zijn. Ze brengen het 'voorstel' letterlijk hier en nu de ruimte in, het wordt 'performed' en we zijn er allemaal (of het nu is als toeschouwer of als deelnemer of als kunstenaar) even onderdeel van.

In 2018 presenteerden we werk van Ivo Dimchev, Danae Theodoridou, Amanda Piña, Michiel Vandevelde, Emma Berendsen, Oliver Zahn en Jaha Koo. Daarnaast vonden performances plaats in een specifieke (festival) context. Zoals de voorstellingen van o.a. Buren, Anne Lise le Gac, Lisa Vereertbrugghen en Sarah Hamadeh tijdens het *Bâtard Festival Brussel – Amsterdam*. Of het werk van Nicole Beutler, Keren Levi, Genevieve Murphy, Cherish Menzo en Eva Šusová tijdens het samenwerkingsverband *Polyphonic Songs* en de Nederlandse première van Witte & Sander i.s.m. Amsterdam Art Weekend.

In samenwerking met de organisatie van *If I Can't Dance* vond een tweedaags symposium plaats over actrice, filmmaker en activiste Delphine Seyrig. Een nieuwe en vruchtbare kennismaking vond daarnaast plaats met de nieuwe directeur Silvia Bottiroli van DAS Theatre. De Poolse curator Marta Keil gaf een workshop bij DAS Theatre en presenteerde haar bundel "Who does the festival belong to?" in het Veem.

Naast live performances presenteerde het Veem dit jaar filmscreenings (soms met nagespreken) van Janez Jansa, The Nothing factory, Donna Haraway en Sarah Vanhee.

Terugkijkend op de programmering concluderen we dat de avonden die in partnership met een maker of organisatie tot stand kwamen, en waarbij meerdere activiteiten samen kwamen, tijd en aandacht was, het meest succesvol waren. Een open deur wellicht, maar ook zeer belangrijke conclusie. Het investeren in relaties, het tijd nemen voor gesprek en de juiste match, is niet zo vanzelfsprekend voor een 100 Dagen Huis. In deze 100 Dagen moeten alle activiteiten plaatsvinden en er is weinig tijd voor de opbouw van duurzame relaties, laat staan het behoud er van. Daarnaast bestaat het team voornamelijk uit freelancers en deze vliegen na de 100 Dagen noodzakelijkerwijs weer uit.

Voor de avonden werd zowel in de marketing vooraf, als bij het bepalen van de inhoud van de avond, samen opgetrokken. Het resultaat bestond uit zeer betrokken partners, een divers, aandachtig en nieuw publiek, en een intiem en tegelijk open gesprek. Hieronder lichten we drie voorbeelden van succesvolle samenwerking in (context)programmering toe.

Polyphonic Songs

In samenwerking met BAU, Nicole Beutler, Keren Levi en Veem

Van 28 t/m 30 november vond het driedaagse programma *Polyphonic Songs* plaats. In de eerste programmaschets van de 100 Dagen, zou Keren Levi een residentie in het Veem hebben en Nicole Beutler was uitgenodigd om 1:SONGS, één van haar eerste werken uit 2009, terug te halen. Vanuit de wens breder en dieper te met elkaar in gesprek te raken over elkaars praktijk, de positie van onafhankelijke maker en het Amsterdamse dans landschap, heeft Veem voorgesteld om de voorstellingen te bundelen en samen ook context te creëren. Er werden maandelijkse ontmoetingsmomenten met BAU, Keren Levi, Nicole Beutler en Veem geïntroduceerd. Tijdens deze bijeenkomsten is het concept *Polyphonic Songs* verder uitgewerkt. Een programma waarin de vrouwelijke stem, letterlijk en metaforisch, centraal stond. Naast het meer gevestigde werk van Nicole Beutler en Keren Levi toonde composing performer Genevieve Murphy haar nieuwste werk, toonde Cherish Menzo een work in progress en bracht Eva Šusová haar performance voor het eerst in een theatercontext. De frisse mix van makers, generaties en achterban, bracht verschillende soorten publiek bijeen. De avonden werden zichtbaar gedragen door alle deelnemers en het huis bruiste van nieuwsgierigheid en betrokkenheid.

The Making of Justice van Sarah Vanhee

Veem in samenwerking met TAAK

Op vrijdag 7 december werd de film *The Making of Justice* van Sarah Vanhee gepresenteerd in Veem. In deze film werken zeven gedetineerden samen met Sarah Vanhee aan het scenario voor een misdaadfilm. Net als het hoofdpersonage in de film die ze verzinnen, zijn ze schuldig aan moord. Ze putten uit hun eigen ervaringen, ideeën en verlangens om het verhaal vorm te geven. Gaandeweg discussiëren ze over criminaliteit als een parallelle realiteit, over wat gerechtigheid is en hoe een maatschappij die niet gericht is op vergelding, maar op heling, eruit zou zien.

Na afloop vond een gesprek plaats tussen Sarah Vanhee en Veronique Achoui, georganiseerd in samenwerking met TAAK. TAAK is een collectief uit Amsterdam dat kunstprojecten in het publieke domein initieert en in opdracht ontwikkelt en produceert. Moderator Veronique Achoui, werkte eerder mee aan een

initiatief van TAAK, waarin zij onderzoeken hoe ze het gevangenisstelsel kunnen socialiseren. Achoui, doet binnen deze programmalijn onderzoek onder familieleden en relaties van gedetineerden. De persoonlijke betrokkenheid van Veronique Achoui en tegelijk ook haar feitenkennis maakte haar tot verfrissende moderator. Samen met Sarah haar inspirerende aanwezigheid en talent om ook met afstand naar haar werk te kijken, werd het een heel bijzondere avond. De samenwerking met TAAK leverde daarnaast een divers en nieuw publiek op. Dankzij de persoonlijke setting en betrokken partners, werd dezelfde betrokkenheid bij het publiek opgeroepen.

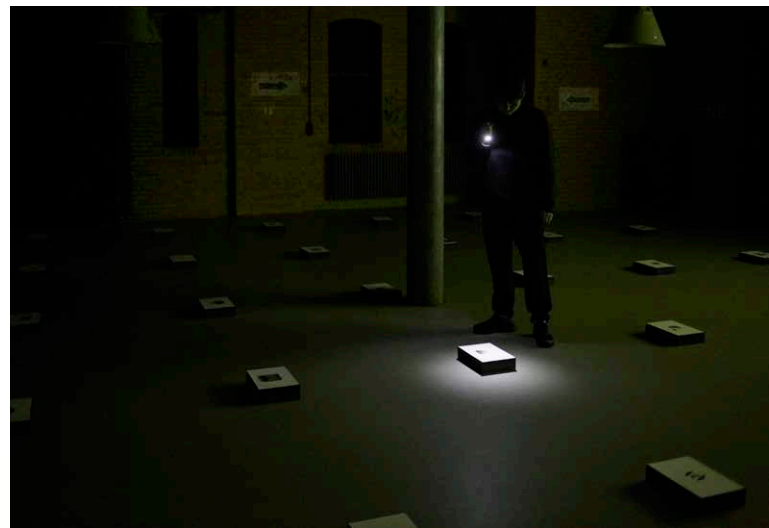
Anne meets Jeffrey

Nagesprek i.s.m. Emma Berentsen, Mirthe Berentsen en Simon(e) van Saarloos.

De voorstelling 'Anne meets Jeffrey' van Emma Miriam Berentsen onderzoekt het verhaal van 'Anne', de naam die Emma voor zichzelf bedacht heeft tijdens de avond van haar verkrachting door 'Jeffrey' (niet zijn echte naam). Het werk is een zeer persoonlijk en kwetsbare reconstructie van een verkrachttingsverhaal. We wilden daarvoor een discussief kader ontwikkelen dat zowel aandacht gaf aan het persoonlijke verhaal als ook een bredere en filosofische reflectie. Al ver van te voren gingen we in gesprek over de juiste inbedding. In gesprek met Emma kozen we voor het thema 'overleven met fictie'. Na afloop van de voorstelling gaf schrijfster en filosofe Simon(e) van Saarloos met een serie gedachten over 'overleven' en 'fictie', de aanzet voor gesprek met Emma. Het gesprek werd gemoderd door haar zus, journalist en schrijver Mirthe Berentsen. Daar waar Simon(e) een ingang gaf om over zo'n beladen gebeurtenis te spreken in meer filosofische termen, bracht Mirthe, dankzij de intieme band met Emma, het gesprek steeds weer terug naar het persoonlijke en concrete. Zo kreeg het geheel de perfecte inhoud en toon. De volle zaal was enorm enthousiast over deze manier van context bieden; intiem en toch discursief.

Wij kenmerken ons als Veem in het steeds weer zoeken naar hoe performance en discours kunnen samenkomen en elkaar kunnen versterken; ze bestaan in relatie tot elkaar – hoe kunnen we dat binnen het programma bewerkstelligen? 'Anne meets Jeffrey: Surviving Through Fiction' was hier opnieuw een goed voorbeeld van.

100 Dagen performance met: Simone Truong, Elpida Orfanidou, Anna Massoni, Eilit Marom, Adina Secretan, Danae Theodridou, Nicoline van Harskamp, MOHA, Alice Pons, Olivia Reschofsky, Zsafia Paczolay, David Weber-Krebs, Yurie Umamoto, Kumi Umamoto, Pablo Fontdevila, Douwe Smit, Igor Dobričić, Wild Vlees, Silke Huysmans & Hannes Dereere, Ogutu Muraya, Ho Rui An, Schwalbe, Caroline Creutzburg, Elie Ortis & Anne Lise Le Gac, Ruben Desiere, Oneka von Schrader, Jaha Koo, Bryana Fritz & Hendry Andersen, Dounia Mohammed, Oliver Zahn, Mårten Spångberg, Ieva Misevičiute, Ola Maciejewska, Mette Edvardsen, Clara Amaral, Ivana Müller, Tea Tupajic, Aleksandra Lemm, Sonja Jokiniemi, Margo van de Linde, Trista Mrema, Annefleur Schep.

4. (Co)producties en residenties 2018

Veem is het huis in de stad en het land voor vernieuwende en tegendraadse artistieke geesten dat keer op keer bevraagd wat dans en performance zijn. We werken veel met afgestudeerden van internationaal hoog aangeschreven opleidingen die in onze stad gevestigd zijn, zoals de School voor Nieuwe Dansontwikkeling, de Mimeopleiding, DAS Choreography en DAS Theatre (Master of Theatre), maar ook met overige internationale en onafhankelijke makers.

Als productiehuis (co)produceerden we in 2018 werk van Tea Tupajić, Margo van de Linde, Floor van Leeuwen, Clara Amaral, Ola Maciejewska, Keren Levi, CEEPOT en Ivana Müller.

Tea Tupajic – DARK NUMBERS

Co-productie Frascati Producties en Veem Huis voor Performance

DARK NUMBERS is een voorstelling van de in Bosnië geboren theaterregisseur Tea Tupajić. Met de overtuiging dat kunst een ruimte kan bieden voor antwoorden die juridische processen nooit hebben gegeven, opende Tupajić één van de donkerste verhalen uit de recente Europese geschiedenis: Dutchbat was een Nederlands bataljon onder het commando van de Verenigde Naties tijdens de Bosnische oorlog van de jaren 1990 met de missie om de islamitische enclave te beschermen en aangewezen veilige zone van de VN van Srebrenica. Het vertrek uit de enclave in juli 1995 werd gevolgd door de dood van bijna 8.400 Bosnische moslimmannen en jongens door de Bosnisch-Servische troepen.

Tijdens het eerste 100 Dagen Huis presenteerde Tea Tupajić haar eerste stappen van dit onderzoek in een Lecture Performance. In 2018 is – in coproductie met Frascati Producties en buitenlandse partners – de voorstelling DARK NUMBERS gerealiseerd. Een bijzonder en intensief traject ook gesteund door het Fonds Podiumkunsten. Gedurende een jaar bouwde Tea een relatie op met diverse veteranen van de Nederlandse vredesmacht, de Dutchbat. Door vele persoonlijke ontmoetingen met de veteranen, vertelden zij nu voor het eerst hun verhaal. Als performer, als zichzelf, voor een groot publiek op het podium in het theater. De voorstelling is goed ontvangen. Het maakte veel los, zowel bij de veteranen als bij het publiek. Nooit kreeg een voorstelling van Veem en Frascati op voorhand zo veel pers (enkele artikelen in de bijlage). Het gesprek is gestart en nog niet afgerond. De voorstelling gaat na zijn Nederlandse tour in 2019 ook verder Europa in.

Ivana Müller – video installatie NOTES

Tussen december 2017 en september 2018 reisde het boek *A Breath of Life* van Clarice Lispector tussen vijf, door Ivana Müller geselecteerde, lezers. Het idee was onder andere ontstaan vanuit de behoefte dat in onze 'donkere' periode buiten de 100 Dagen, er toch iets was wat doorreisde. Erin Hill, Jasiak Mischke, Juha van 't Zelfde, Lisa Skwirblies en Andrea Božić lazen hetzelfde exemplaar en annoteerden het boek. Vanuit het idee van samen lezen en het delen van een bepaalde gewoonte creëerden zij samen nieuwe verhalen (fictie en realiteit). Er ontstond een nieuw manuscript geënt op het originele boek. Aan het einde kwamen alle annoteerders samen. Van dit gesprek maakte Ivana Müller een video installatie die tijdens de opening van het 100 Dagen Huis gepresenteerd werd. De installatie was gedurende het 100 Dagen Huis tijdens alle voorstellingsavonden te zien in de Bookshop. De reis van het boek zal de komende 10 jaar duren en nog vele handen kruisen. Ivana Müller houdt een logboek bij van alle lezers.

Clara Amaral

Co-productie Bâtard Brussels en Veem Huis voor Performance.

Clara Amaral ontwikkelde in 2018 haar eerste performance bij Veem Huis voor Performance. Eerder toonde ze er haar werk 'Do You Remember (...)'. Dankzij de coproductie van Veem Huis en festival Bâtard Brussels kon ze dit seizoen een solo ontwikkelen, met residenties in Gent en Amsterdam. Amaral is een 'jonge' maker in de zin dat ze haar eigen signatuur onderzoekt en daarin grote stappen zet. Als huis zijn wij gespecialiseerd in het helpen vormgeven van zo'n artistieke 'stem' in wording als wel als hoe de praktijk eromheen zich vormt. 'In Our Eyes; A cascade' ging in première op Bâtard Festival in Brussel en was vervolgens ook tijdens Bâtard Amsterdam te zien en later tijdens de 100 Dagen nogmaals.

Margo van de Linde – Work in progress 'Me, the Beguines and the Communion'

Productie Veem Huis voor Performance

Veem Huis schept belang in het bieden van duurzame trajecten voor talentontwikkeling waarin makers kunnen groeien; ieder op haar of zijn specifieke manier. Nadat Margo van de Linde vorig jaar haar bestaande werk 'Improvised Feminism' met onze support kon aanscherpen en het werk veelvuldig uitvoerde tijdens de 100 Dagen #1, toonde ze dit jaar een work in progress van een nieuw te maken voorstelling rondom haar fascinatie voor het Begijnenhof in Amsterdam. Margo (zelf lange tijd bewoner) interviewde voor haar onderzoek diverse vrouwelijke bewoners. In haar maakproces onderzocht ze tevens de samenwerking met percussionist Henning Luther. Resultaat was een ritmisch schakelspel waar diverse vrouwen door Margo in beeld werden gebracht. Margo toonde het werk tijdens de 100 dagen in het Veem, in Podium Mozaïek en daarna nog in Frascati tijdens Come Together #4. Momenteel onderzoekt ze de verdere vertaling en implementatie van het onderzoek.

Ogutu Muraya

Theatermaker en storyteller Ogutu Muraya is een Huismaker van het Veem Huis. Hij woonde zowel in Nederland als in Nairobi toen hij in 2017 zijn eerste voorstelling *Because I always feel like running* bij het Veem maakte. In deze voorstelling ontsluit Ogutu Muraya het fenomeen en de politiek van het hardlopen. In Oost-Afrika liep de opkomst van de atletische krachttouren, in de categorieën middellange en lange afstand, samen met de onafhankelijkheidsbewegingen. Sinds de jaren '60 werd het succes van de atleten verbonden met het proces van natievorming en het ontstaan van een nieuwe identiteit in een postkoloniale context.

In 2018 startte Ogutu een nieuw onderzoek voor zijn tweede voorstelling bij Veem. Ogutu kreeg vlak na de start een baan aangeboden in Nairobi. N.a.v. dit aanbod heeft hij besloten om terug te gaan en zich echt op één plek te vestigen. De manier van werken van Ogutu is intensief. Zijn onderzoek voor de voorstelling loopt gelijkwaardig op met zijn onderzoek naar zijn eigen identiteit in de westerse samenleving. Zijn werk is zijn verhaal over de geschiedenis van Kenia, dit verhaal moet iedere keer worden opgerakeld, onderzocht en verwerkt, en daarvoor is tijd nodig. Die tijd en context was er nu niet meer. We hebben daarom samen besloten dat we deze 100 Dagen geen nieuwe productie gingen uitbrengen. We hebben ons vooral ingezet op de mogelijkheid voor hem om zijn reeds bestaande werk op verschillende plekken over de wereld te kunnen blijven tonen, zijn netwerk te laten groeien. *Because I always feel like running* heeft o.a. in Japan, Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland en België gestaan. Voor het vervolg gaan

we in 2019 verder in gesprek. Kijken hoe de situatie dan is en of we hem een residentie kunnen aanbieden.

Ola Maciejewska - Dance Concert

De voorstelling Dance Concert is tot stand gekomen in samenwerking met het Europese netwerk Life Long Burning waar het Veem Huis voor Performance onderdeel van is. De voorstelling heeft een groot internationaal bereik en maakte binnen (en door) de speelreeks een belangrijke ontwikkeling door. De voorstelling heeft de vorm van een dansconcert, waarbij het muziekinstrument Theremine centraal staat. Theremine wordt gespeeld via een virtueel elektromagnetisch veld. De geluiden worden verkregen door simpelweg in de nabijheid van een antenne te bewegen zonder het instrument aan te raken. Bij de voorstelling in het Veem werd met een nieuw geluidsontwerp geëxperimenteerd. Veem bleek ook hier een vertrouwde partner die ruimte geeft aan experiment en het uitproberen van nieuwe vondsten.

Floor van Leeuwen

Co-productie TENT circustheater producties en Veem Huis voor Performance

Floor van Leeuwen maakt en speelt o.a. bij theatercollectief Schwalbe. *MUUR* is haar eerste voorstelling waarbij zij de rol van regisseur op zich neemt. Een omvangrijke productie waarbij zij vijftien spelers met een achtergrond in o.a. circus, mime en free running samen bracht op het podium.

Nauwgezet volgden we de ontwikkeling van Floor van Leeuwen als regisseur, de grote spelersgroep en bovendien het uitermate fysieke onderzoek, waarbij de fysieke grenzen werden opgezocht en ook bewaakt moesten worden.

In *MUUR* rent een groep mensen onophoudelijk tegen een muur op. Ze proberen zo hoog mogelijk te komen, er overheen te raken, eraan voorbij te gaan. Steeds trekken ze zich terug om met hernieuwde energie een volgende poging te doen, als de golven die tegen de rotsen blijven slaan. Het publiek, ziet de ruggen van hun lichamen. Jong en oud, man en vrouw. De individuen in de zwerm worden zichtbaar. We horen het ritme van hun voeten. We voelen de energie van de groep. Dan wild, dan weer kalm, maar met een continue vastberadenheid blijft de groep proberen om de muur te trotseren, hoe onmogelijk het ook lijkt.

Ten tijde van deze verantwoording is de tournee nog gaande en wordt het gesprek voortgezet om de voorstelling door te ontwikkelen voor een museale setting. Een situatie waar het publiek in en uit kan lopen. Floor wil het concept specifiek hierop aanpassen.

CEEPORT

CEEPORT is een performance-installatie van het collectief bestaande uit Yurie Umamoto, Pablo Fontdevila, Kumi Umamoto, Douwe Smit en Igor Dobričić. In een periode van 6 jaar is in etappes gewerkt, geëxperimenteerd met materiaal, licht, geluid en beweging. De lange gespreide werkwijze en ontmoetingen zijn onderdeel van hun werkmethode als collectief geworden.

In september 2018 ging het werk in het Veem in première. Het decor, alle muren en het plafond bestaan uit aluminiumfolie. Er wordt een omgeving gecreëerd die reageert op en interfereert met het geluid, de lichten (weerspiegelingen) en de bewegingen van danseres / choreograaf Yurie Umamoto.

Words for the future

Words for the Future is een tiendelige serie over taal, toekomst en verbeelding.

Nienke Scholts, dramaturge van het Huis, had in 2017 het 'ministerie van woorden' onder haar hoede en zette naast haar rol bij alle discours activiteiten het project 'words for the future' op. Centraal stond de vraag: Als onze collectieve verbeelding in crisis is, moeten we dan niet een nieuwe taal ontwikkelen om deze verbeelding op gang te brengen?

Nienke vroeg wetenschappers en academici om een woord voor de toekomst voor te stellen en vroeg kunstenaars daarop te reageren met hun werk. We ontwikkelden een prachtige reeks publicaties waarin 'woorden' worden voorgesteld met bijdragen van onder meer Rachel Armstrong, Silvia Bottirolì, Andrea Božić & Julia Willms | TILT, Gurur Ertem, Daniel L. Everett, Moses Kilolo | Jalada, Ashish Kothari, Sarah Moeremans, Ogutu Muraya, Rodrigo Sobarzo, Simon(e) van Saarloos, Isabelle Stengers. De boekjes waren te koop in onze boekwinkel tijdens de honderd dagen en zijn nu onder meer te krijgen bij de Walter König Bookshop in het Stedelijk Museum en met Books on the Move onder andere bij Centre National de Danse in Patin/Parijs.

In 2018 heeft Nienke dankzij steun van AFK en in co-productie met het Veem de laatste drie edities uitgebracht. De gehele serie werd tijdens Bâtard Festival Amsterdam op zondag 11 November gepresenteerd. Kunstenaars Rosie Heinrich en Aymeric Mansoux gaven daarbij een artistieke respons op de gehele serie.

Residenties

Onder andere de kunstenaars Hannes & Silke, Paula Chaves, Fleur van den Berg, Keren Levi waren dit jaar bij ons in residentie. Ze werkten in de theaterzaal of in de studio aan de verdere ontwikkeling van een specifiek project of deden een eerste onderzoek. Bij de residenties gaat het niet per se om het produceren van een werk, maar juist om het onderzoek aan te gaan en een voorstellingsidee uit te testen of verder te ontwikkelen. We proberen bij ieder onderzoek maatwerk te leveren. We voeren gesprekken, organiseren feedbacksessies over het werk en spreken ons netwerk aan. Zoals bij het Vlaamse kunstenaarsduo Hannes Dereere en Silke Huysmans, die een voorstelling gaan maken over het eiland Nauru. Veem bood hen in samenwerking met De Brakke Grond een residentie aan in ons huis. Tijdens deze week werkten ze materiaal uit van hun bezoek aan Nauru en we brachten hen in contact met mensenrechtenactivist Daphina Misiedjan van Universiteit Utrecht. In 2019 zal het onderzoek uitmonden in een coproductie met o.a. Campo en De Brakke Grond.

De residentie van Keren Levi in het Veem kwam voort uit de wens om op eigen titel een solo te maken. Tegelijkertijd sloot dit aan bij de wens van het Veem om ook de midcareer maker te kunnen ondersteunen. Sinds lange tijd stond Keren Levi zelf op toneel. Door haar werk- en montagetijd in de theaterzaal van het Veem, kon zij in korte tijd een voorstelling maken die toonbaar was voor publiek en op maat gemaakt voor de zaal. De voorstelling werd getoond binnen het concept *Polyphonic Songs*, waarbij meerdere werken van onafhankelijke makers, 'jong en oud' op één avond getoond werden.

5. Interactie met publiek en omgeving van het huis

Publiek speelt bij het Veem een centrale rol. Dat betekent dat het er niet simpelweg om gaat 'de zaal vol te krijgen', maar dat er mensen met een eigen inbreng en blik aanwezig zijn. Het gaat er niet om dat ze er 'slechts' zijn, maar ook dat ze betrokken worden bij het denken over de voorstelling en vraagstukken. We hebben daarom een specifiek 'interactie programma' rondom de evenementen ontwikkeld, dat gedurende de 100 dagen deze 'interactie' stimuleerde. Met dit programma maken we het publiek actief deelgenoot van het werk en betrekken we hen bij de thema's die de kunstenaars onderzoeken.

Les Spectateurs

Les Spectateurs is een publiek platform waarin we toeschouwers 'zonder ervaring' uitnodigen om feedback te geven bij repetitie processen en samen met de makers van de performances na te denken over de thema's van hun werk. Het publiek platform startte in 2015. Het is een groeiende groep non-professionele toeschouwers die op onconventionele wijze feedback geeft tijdens het repetitieproces. Ze komen kijken voordat de deuren voor de grotere groep toeschouwers opengaan. Samen met de coördinator van het interactieprogramma van het Veem krijgen ze dan een exclusief kijkje in de 'keuken' van het maakproces en na afloop wordt hen – middels speciaal voor Les Spectateurs ontwikkelde formats – gevraagd feedback te geven. Bijvoorbeeld door tien woorden waar ze aan moesten denken op te schrijven, of de plek die hen het meeste is bijgebleven aan te wijzen of op te schrijven wat langer had mogen duren. Op basis daarvan gaan ze vervolgens met de maker in gesprek. Het is een ontmoeting tussen de expertise van de toeschouwer en die van de maker.

Tijdens deze tweede editie van het 100 Dagen Huis organiseerden we zes sessies. Iedere sessie vond plaats met een andere maker van ons huis. Belangrijk onderdeel van Les Spectateurs is het voorbereidende gesprek met de maker. Omdat wij op zoek zijn naar een uitwisseling en winst voor zowel de toeschouwer als de maker en ieder proces anders is, wordt iedere sessie op maat gemaakt. Vaak is een proces nog pril en intuïtief. Door het voorbereidende gesprek vindt er al een eerste fase plaats waarin de maker zijn huidige proces en het materiaal leert verwoorden en delen. Het brengt de maker een nieuwe reflectie. Na afloop van ieder gesprek formuleerden we het doel/onderzoek van de sessie. Hieronder drie sessies uitgelicht.

Op expeditie – Tea Tupajić in Frascati

Vlak voordat onze 100 dagen van start gingen, presenteerde huismaker Tea Tupajić haar nieuwe werk *Dark Numbers* in Frascati Amsterdam. Een coproductie van Veem Huis voor Performance en Frascati Producties. Het afgelopen jaar hebben we binnen het interactie programma nauw samen gewerkt met Tea Tupajić in de vorm van een workshop. Om haar werk te ondersteunen en onze toeschouwers alvast te activeren, nodigden we onze Spectateurs uit om mee te gaan naar de premiere. Met een groep van 10 mensen kwamen we samen in de hal van Frascati waar een korte introductie plaatsvond over deze maker en haar werk. Samen met de coördinator van het interactie programma werden na afloop van de voorstelling ervaringen uitgewisseld en verbindingen gelegd tussen de verschillende perspectieven en opgedane ervaringen. Ook maakster Tea Tupajić schoof nog even aan. We merkten op dat iedereen die mee was zin had in een uitwisseling en via het gesprek ook echt tot een breder inzicht kwam. Iets waarvan je eigenlijk hoopt dat dit automatisch gebeurt in de foyer van het theater.

CEEPORT – online Les Spectateurs

Met CEEPORT ontwikkelden we een online feedback platform. We brachten een online uitwisseling op gang rondom de opbouw en repetities van het karakteristieke werk van CEEPORT, waarbij het volledige decor (wanden, plafond, vloer) wordt opgebouwd met aluminiumfolie. Het muziek- en lichtontwerp en de dans die vervolgens worden toegevoegd zijn bepalend voor de beleving ervan door het publiek.

Les Spectateurs met Clara Amaral

Op 24 oktober vond de Les Spectateurs sessie met huismaker Clara Amaral plaats. Clara ging later op het Bâtard festival met haar voorstelling *In our eyes a cascade* in première. Ze greep de Les Spectateur avond aan als een eerste deadline om al het materiaal, het licht, geluid en video samen te brengen in de theaterzaal en dat met een publiek uit te testen. De vraag aan Les Spectateurs was dan ook om het werk te ervaren als zijnde een 'af werk'. Zonder verdere uitleg over het onderzoek gingen *Les Spectateurs* de zaal in en keken zij naar de presentatie. Na afloop van de presentatie vond de feedbacksessie plaats. De sessie vormde een belangrijke ontwikkeling in het maakproces van *In Our Eyes, a Cascade*. Ten eerste werd Clara uitgedaagd de fase van haar proces te verwoorden en haar behoefte te formuleren. Vervolgens moest zij zich al vroeg in het proces verhouden tot de aanwezigheid van toeschouwer. Daarnaast heeft het inhoudelijke vragen opgeworpen die Clara kan meenemen in de verdere ontwikkeling van het werk. Door de samenstelling van de groep van deze Spectateurs sessie (waarbij de leden wat ouder waren), werd het onderwerp doelgroep bespreekbaar gemaakt. Voor wie wordt dit werk gemaakt? Hoe verhoudt deze (technische) voorstelling zich tot een ouder publiek?

Bij deze tweede editie van Les Spectateurs was sprake van meer regelmaat (zowel van de sessies als ook de nieuwsbrief). Zowel op onze website, als op facebook en op verschillende fysieke plekken in de buurt hebben we dit onderdeel meer naar voren kunnen brengen. Alle inspanningen hebben geleid tot een betere samenwerking met de verschillende makers in ons huis, verdieping van de inhoud van de sessies en ook een toename in publieksbereik.

Door Les Spectateurs te kunnen doorontwikkelen dit jaar, hebben we opnieuw kunnen ervaren dat de uitwisseling tussen deze toeschouwer en maker in deze fase van het proces erg waardevol kan zijn. De ontmoeting rondom een werk dat nog niet af is biedt een ruimte waar iedereen uitgedaagd wordt mee te denken en woorden te geven aan zijn of haar ervaringen. Dit biedt niet alleen tools in gesprek met anderen maar geeft ook tools in het kijken naar kunst in het algemeen. Ook brengt Les Spectateurs een extra bewustzijn bij de maker om zich actief te verhouden tot de toeschouwer en leveren deze momenten met een uiteenlopend publiek een breder gesprek op rondom het werk dat in ontwikkeling is. Daarnaast hebben we ons kunnen verdiepen in het ontwikkelen en uitproberen van verschillende formats om over hedendaags performance werk te praten. Vormen die een onderzoekende en actieve manier van ervaren en denken stimuleren.

We merkten ook dat we met Les Spectateurs nieuwe toeschouwers aan het Veem verbinden. Zowel kunstenaar als 'Spectateur' leren veel van de andere manier van kijken en raken bij elkaar betrokken. Les Spectateurs komen vervolgens naar de première en nemen dan vaak weer nieuw publiek mee. Hun introductie over de voorstelling aan dit nieuwe publiek is de beste 'inleiding' op een voorstelling die je kunt bedenken. Zo zijn Les Spectateurs een soort ambassadeurs van het Veem. In 2018 konden we de frequentie van de Les Spectateurs bijeenkomsten intensiveren en dat komt het platform ten goede. Deze regelmaat willen we graag continueren, omdat dit voor de doelgroep goed lijkt te werken.

Veem Huis Diners

Tijdens deze tweede editie van het 100 dagen huis organiseerden we voor de tweede keer een reeks Veem Huis Diners. Met het initiëren van deze diners willen we een plek creëren waar iedere soort toeschouwer zich thuis voelt. Hierbij staat de gelijkwaardige ontmoeting tussen uiteenlopende bezoekers centraal en het gelijkwaardige gesprek over actuele thema's. Daarnaast zorgen de diners voor een verbinding tussen de 'nieuwe' toeschouwer en de verschillende voorstellingen die in ons huis te zien zijn. Wat bijzonder was om te zien, was dat een groep toeschouwers uit de buurt, die ook eerder betrokken was bij het Veem Huis Diner, opnieuw actief betrokken wilde zijn bij het organiseren en koken tijdens deze avonden. Deze groep nam actief deel aan de diners, maar bracht deze keer ook een nieuw publiek met zich mee. Zo zagen we steeds een zeer gemêleerde groep aan tafel schuiven.

Veem Huis Diner #1 – Stay with the Trouble

Tijdens het eerste Veem Huis Diner stelden we het thema *Stay with The Trouble* centraal. Dit thema vormde deze 100 dagen het overkoepelende thema in ons huis en vormt samen met andere thema's een inhoudelijke rode draad in ons programma. Maar wat betekent deze zin eigenlijk voor onze toeschouwers? Hoe verhoudt je je tot deze zin? Hoe vertaal je deze zin naar het Nederlands?

Wij, als team van Veem Huis voor Performance, nodigden tijdens dit eerste diner, onze buurtgenoten, diverse kunstenaars en andere toeschouwers uit bij ons aan tafel om zo samen op zoek te gaan naar een bredere betekenis van dit thema.

Voorafgaand aan het diner kwam performance festival FLAM, een symbolisch vuur overdragen aan ons huis voor performance. Na afloop aan het diner was er de mogelijkheid om de voorstelling Muur van Floor van Leeuwen te bezoeken. Het meegebrachte publiek van FLAM, de toeschouwers van de voorstelling Muur en de gasten die speciaal voor het diner kwamen zaten samen aan tafel. Via verschillende vragen, uitgeschreven op bierviltjes, nodigden we de gasten uit met elkaar in gesprek te gaan en gedurende het diner de lege viltjes te vullen met gedachten. Er ontstond een bonte collage van bierviltjes met zinnen, die vervolgens plenair met elkaar gedeeld werden en in verschillende talen werden voorgelezen.

Veem Huis Diner #2 – Feminisme; de verschillende manieren om je uit te drukken.

Bij het tweede diner stond het thema Feminisme centraal. We verbonden dit thema aan het werk van huismaker Margo van de Linde. Zijn toonde na afloop van het diner haar werk in progress van een nieuwe voorstelling. Daarin geeft zij een stem aan diverse vrouwen uit het Begijnhof. In de voorbereidingen van het Veem Huis Diner spraken we met de Internationale vrouwengroep, die wekelijks samenkomt in het buurthuis om de hoek van ons theater om samen te leren spreken, koken etc. In gesprek met elkaar kwamen we tot het idee dat zij het diner zouden bedenken om zo hun stem te laten klinken via het eten. We spraken over de rol van de vrouw, over jezelf uiten en het belang van voor elkaar zorgen. De voorstelling na afloop bracht een mooie verdieping.

Veem Huis Diner #3 – Wat is het dat ons bindt?

Het derde diner vond plaats tijdens Bâtard festival. We stelden de vraag: Wat is het dat ons bindt? Met een ruimte vol internationale kunstenaars, toeschouwers uit verschillende hoeken, gasten uit Amsterdam West en leden van het team van Veem Huis, gingen we tijdens de avond op zoek naar wat het is dat ons bindt. In twee uur tijd werd er in verschillende groepjes rijst gemaakt, groenten gesneden, gewokt en loempia's gerold tot er een smaakvolle maaltijd op tafel stond. Ondertussen vond ontmoeting plaats door samen te werken, een geheime opdracht uit te voeren die bij binnenkomst werd uitgedeeld door kinderen uit de buurt, of door simpelweg aan dezelfde tafel te eten. Als afsluiting werd – via een videocamera op statief – een tafel in beeld gebracht, met daarop een collage van woorden en gedachten over wat het is dat ons bindt, waar in hoofdletters 'koken' naar voren kwam. Na afloop van het diner was er ruimte om naar de voorstellingen te gaan of een installatie van het festival te bezoeken.

Bij dit Veem Huis Diner was het meest bonte gezelschap aanwezig, werden de meeste talen

gesproken en vond de grootste interactie plaats. Doordat ieder op gelijke wijze verantwoordelijk was voor het eten, vonden er veel onverwachte ontmoetingen plaats. Door het diner midden in een programma naast andere activiteiten in ons huis te plaatsen werd de ontmoetingsruimte vergroot. We zagen meer mensen meegaan naar de voorstelling, maar zagen ook hoe het voor sommige mensen uit de buurt al een hele grote stap is om naar deze ontmoetingsruimte te komen, waar niet alleen zij zelf, maar ook hun kinderen de Nederlandse taal beter leren beheersen, afleiding hebben en in contact komen met meer verschillende mensen.

Veem Huis Diner #4 – Veem Huis Oliebollen Brunch

Het laatste diner besloten we te koppelen aan dag 100: Oudejaarsdag en de laatste dag van het 100 dagen huis. Om symbolisch alvast te wennen aan de dichte deuren van het theater, vierden we deze laatste dag buiten ons huis. Midden in de Zeeheldenbuurt, op de stoep bij buurtkamer Parlarie stookten we een vuurtje, bakten we oliebolletjes en draaiden we verzoekplaatjes. Verschillende betrokkenen van ons huis kwamen samen om nog eens goed te proosten op de ontmoetingen van afgelopen jaar en een wens naar de toekomst uit te spreken. Tijdens deze laatste ontmoeting werd zichtbaar hoe mensen openstaan voor nieuwe ontmoetingen zodra de juiste ruimte daarvoor geboden wordt.

Tijdens deze tweede serie Veem Huis Diners hebben we kunnen ervaren dat het format van het Veem Huis Diner een perfecte ruimte biedt voor nieuwe ontmoetingen en interactie. Er ontstonden intieme en kwetsbare gesprekken in verschillende talen. Voor medewerkers en kunstenaars van Veem leveren de ontmoetingen nieuwe inzichten op. En van de toeschouwers uit de buurt zien en horen we terug dat ze zich erg gehoord en gezien voelen binnen het kader van deze diners.

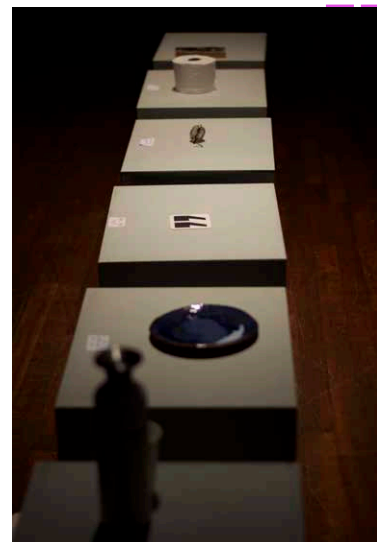
Chi Kung op de maandagavond

Tijdens het 100 dagen huis #2 vonden voor het derde opeenvolgende jaar ook Chi Kung lessen plaats op de maandagavond. Chi Kung is een bewegingsklas o.l.v. docent Jon Silber. Het richt zich op balans en het focust op het proces in plaats van op de uitkomst. In totaal werden 10 lessen gegeven. Gemiddeld waren er 6 deelnemers per les, zowel Huisgenoten (vast bezoekers van Veem via lidmaatschap) als buurtgenoten (Spaarndammer-, Zeehelden- en Staatsliedenbuurt).

De deelnemers die voor het eerst kwamen, werden buiten opgewacht en rondgeleid door het oude Veemgebouw naar de 'verborgen studio' op de derde verdieping met uitzicht over de skyline van het IJ. Er was een kleine terugkerende groep van buurtgenoten die zeer enthousiast waren over de lessen en onze studio. Eén huisgenoot was speciaal Huisgenoot geworden voor de Chi Kung lessen en de Reading & Researchgroup. De toegang was gratis voor Huisgenoten en 5 euro per keer voor overige deelnemers. Er waren ook buurtgenoten die geen online tickets wilden (konden) aanschaffen, speciaal daarvoor weken we af van onze standaard procedure en stonden we – om alle drempels weg te nemen – contante betaling toe, die daarna met PIN werden verwerkt. Hoewel sprake van een kleine kern, beschouwen we de Chi Kung lessen als zeer waardevol en een mooie aanvulling op ons aanbod.

Long Now Lab

Nieuw dit jaar was het Long Now Lab; lab #1 had het thema duurzaamheid. The Long Now (het lange of uitgerekte nu) verwijst naar lange termijn denken en het bewustzijn dat het heden deel is van de toekomst. We gaven vorm aan een laboratorium (lab) in de dubbele betekenis van een ruimte waar we samen kunnen werken en van een ruimte om te *experimenteren* met het in praktijk brengen van ideeën en voorstellen. We nodigden curator en moderator Evanne Nowak uit om dit lab samen met ons inhoud te geven en de groep te leiden. We vertrokken vanuit de vraag: hoe

kunnen we een duurzame houding ontwikkelen voor samen-leven en verhouden waarbij je je engagement kunt behouden, en ergens aan kunt gaan staan, voor een langer leven dan je eigen leven – tijd? Twaalf geëngageerde deelnemers met verschillende achtergronden – waarvan de helft voor het eerst kennismakte met het Veem – doken in vier sessies van een dag in de materie. Ze onderzochten samen met gasten zoals Danae Theodoridou, Shivant Jhagroe, Ingrid Vranken en Daan 't Sas de 'kunst van het leven op een beschadigde planeet' (the arts of living of a damaged planet, zoals antropologe Anna Tsing dat geformuleerd heeft).

Waar we van te voren als doel hadden gesteld dat we aan het einde een serie concrete voorstellen m.b.t. dit vraagstuk zouden kunnen presenteren, gebeurde er in deze pilot iets anders. De lab-sessies boden daadwerkelijk ruimte en tijd om echt iets te onderzoeken; het gaf het gevoel dat tijd vertraagd werd en er echt de diepte in gegaan kon worden. Er is veel aandacht gegaan naar het proces. In een eventueel volgende editie zou meer aandacht besteedt kunnen worden aan hoe we dat zichtbaar en deelbaar maken als voorstellen. De mogelijkheid ergens langere tijd samen in te kunnen duiken en de diversiteit aan mensen en ontmoetingen bij elkaar, waarbij kunst inspiratie biedt, maakt het Long Now Lab tot een bijzonder concept om verder te ontwikkelen. Wij zien een kans om in samenwerking met andere organisaties, die weer een andere discipline en kennis met zich mee brengen, het Lab zo tot een hoger plan te tillen. Om de inspiratie die in relatie tot de kunst in dit lab wordt opgedaan, ook daadwerkelijk in actie om te zetten binnen ieders eigen werkveld.

Reading & Research groepen

Deze 100 Dagen boden we twee Reading & Research (RR) groepen aan. Beide in een serie van 6 wekelijkse bijeenkomsten. De eerste was in samenwerking met het Vlaamse platform voor literatuur en kritiek nY rond het thema 'nieuwe universalismen als politieke horizon'. Dankzij nY ontdekten we de meerwaarde van het lezen van proza en poëzie naast theorie, vonden we nieuwe deelnemers voor de RR groep onder literatuur liefhebbers en ontstond een uitwisseling met podium Perdu. Aan het einde schreef een van de deelnemers een doorwrocht essay waarvan nY redacteur Samuel Vriezen de redactie deed. Het essay is gepubliceerd op onze website en die van nY.

De tweede RR groep vond plaats o.l.v. huisdramaturg Nienke Scholts. In deze sessies stond de ontmoeting tussen theorie en praktijk centraal. Met de insteek dat een huis als het Veem zichzelf altijd blijft onderzoeken, gevoed door het feit dat het 100 Dagen Huis een tijdelijke situatie en reactie is. De groep bezocht elke week een ander kunstenaarscollectief/ instituut. Daar lazen ze gezamenlijk theoretische teksten die resoneren met de plek en praktijk van de betreffende kunstenaar. De start vond plaats in het Veem – met de 100 Dagen als eerste casus – daarna bezocht de groep het werk van curator Ingrid Vranken, MOHA (Alice Pons, Olivia Reschkofsky), Collectief Walden en *artist run* dansstudio Jacuzzi. De sessies waren een vruchtbare kruisbestuiving van verschillende organisaties in de stad die met vergelijkbare vraagstukken bezig zijn.

Bookshop

Een belangrijke aanwinst voor het Veem tijdens het 100 Dagen Huis was onze 100 dagen lange bookshop. Een selectie boeken die eigenlijk als ons 'curatorial statement' van het huis gezien kan worden. Een plek waar veel toeschouwers voor en na de voorstelling in bleven rond kijken. Het is een selectie boeken door het team van het Veem samengesteld. Het zijn onze inspiratiebronnen voor het bouwen en ontwikkelen van het huis. Het zijn boeken die – in deze samenstelling in elk geval – niet elders in een winkel in Amsterdam te vinden zijn.

‘Stay with the trouble’ krant

Het Veem Huis voor Performance stelt zichzelf ten doel om tot nieuwe vondsten met publiek en makers te komen, alternatieven aan te dragen. Om deze uitdaging kracht bij te zetten werd in 2018 een 3-delige krant uitgegeven (ook digitaal beschikbaar). Het eerste deel was voornamelijk een thematische krant, waarin het programma en de verschillende programmalijnen werden geïntroduceerd. Halverwege, tijdens Bâtard werd het tweede deel gelanceerd. In dit tweede deel stond het zoeken naar (elkanders) taal centraal, mede gevoed door de ervaringen bij de Veem Huis Dinners. In het derde en laatste deel van de krant werden vervolgens voorstellen geformuleerd. Voorstellen en tips voortkomend uit het 100 Dagen Veem Huis voor de donkere periode als het huis weer gesloten is voor publiek.

6. Kwantitatieve gegevens

In dit hoofdstuk gaan we in op de kwantitatieve gegevens van de verschillende activiteiten. We gebruiken daarbij de tabellen van het Amsterdams Fonds voor de Kunst als leidraad.

Producties

In 2018 hebben we 3 eigen producties (Ivana Müller, Clara Amaral, Margo van de Linde, 3 co-producties (Tea Tupajić, Floor van Leeuwen, CEEPORT) en 1 internationale coproductie gerealliseerd (Ola Maciejewska). De speelbeurten zijn vaak over een langere periode verspreid. Dit komt door de werking van het internationale circuit en door het feit dat de voorstelling vaak pas nadat hij ergens is gezien, wordt geboekt. In 2018 noteren we daarom 8 verschillende werken die we in de afgelopen jaren hebben geproduceerd, hier als 'reprises'.

PRODUCERENDE ACTIVITEITEN	activiteiten		
	activiteiten 2017	aanvraag 2018	activiteiten 2018
Eigen producties	3	3	3
Coproducties	1	1	3
Internationale (co)producties	2	1	1
Totaal nieuwe producties	6	5	7
Binnenlandse reprises	0	0	1
Internationale reprises	6	1	7
Totaal reprises	6	1	8

Talentontwikkeling

In het kader van talentontwikkeling boden we dit jaar 4 kunstenaars/collectieven de ruimte om hun werk te ontwikkelen door middel van residenties (Hoofdstuk 4) Hannes & Silke, Paula Chaves, Fleur van den Berg, Keren Levi. Zo'n "kort traject" kan eventueel doorgaan in een langer traject, zoals de coproductie van Hannes en Silke. De 7 langdurende talentontwikkeling trajecten bestaan uit: Floor van Leeuwen, Margo van de Linde, Clara Amaral, Ola Maciejewska, Tea Tupjic, CEEPORT en Ivana Müller.

TALENTONTWIKKELING

	deelnemers 2017	deelnemers aanvraag 2018	deelnemers 2018
Kortdurende talentontwikkeling (>6 maanden)	6	5	4
Langdurende talentontwikkeling (<6 maanden)	6	5	7
	12	10	11

Producerende activiteiten

Als Veem zijn we zowel een presenterend als een producerend huis. De producties die we in het kader van talentontwikkeling maken spelen bij ons in eigen huis als eveneens in andere theaters in binnen- en buitenland. Daarnaast produceren we activiteiten gericht op interactie.

Het aantal gerealiseerde uitvoeringen en bereikte bezoekers met de producerende activiteiten overstijgt het begrote aantal ruimschoots. Er zijn ten opzichte van de doelstellingen in het projectplan ruim 5.000 meer bezoekers bereikt en er vonden 74 meer uitvoeringen plaats.

PRODUCERENDE ACTIVITEITEN	uitvoeringen bezoeken		uitvoeringen bezoeken		uitvoeringen bezoeken	
	uitvoeringen 2017	bezoeken 2017	aanvraag 2018	aanvraag 2018	uitvoeringen 2018	bezoeken 2018
Uitvoeringen in Amsterdam	12	744	20	1.410	15	1.589
Uitvoeringen in de rest van Nederland	1	67	8	530	16	1.100
Uitvoeringen in het buitenland	67	9.814	8	1.240	67	5.833
Buurtgerichte activiteiten	33	614	0	0	12	195
Totaal uitvoeringen	113	11.266	36	3.130	110	8.717
Totaal Amsterdam	45	1.358	20	1.410	27	1.784

Presenterende activiteiten

PRESENTERENDE ACTIVITEITEN	activiteiten bezoeken		activiteiten bezoeken		activiteiten bezoeken	
	2017	2017	aanvraag 2018	aanvraag 2018	2018	2018
Eigen programmering	85	1.837	20	1.200	50	1.897
Ingehuurde programmering	0	0	0	0	0	0
Internationale (co)programmering	24	1.778	20	1.800	32	1.295
Commerciële verhuur	16	733	5	500	13	736
Buurtgerichte activiteiten	12	984	25	350	10	60
TOTAAL PROGRAMMERING	137	5.332	70	3.850	105	3.988
Totaal Amsterdam	137	5.332	70	3.850	105	3.988
Digitale activiteiten	6	5.052	8	6.000	0	0

Totaal

In totaal bereikten we in 2018 12.705 bezoekers en vonden er 215 activiteiten plaats.

ACTIVITEITEN	Gerealiseerd 2017	Aanvraag 2018	Gerealiseerd 2018
in Amsterdam	182	90	132
in de rest van Nederland	1	8	16
in het buitenland	67	8	67
TOTAAL	250	106	215
digitaal	6	18	0

BEZOEKEN			
in Amsterdam	6.690	5.260	5.772
in de rest van Nederland	67	530	1.100
in het buitenland	9.841	1.240	5.833
TOTAAL	16.598	7.030	12.705
digitaal	5.052	6.000	0

7. Publieksbereik & stakeholders

In 2018 hebben we doorgebouwd op de online communicatie strategie, ontwikkeld door "The Best Social Media" aan het einde van 2017. Facebook is met 5.483 volgers één van de belangrijkste communicatiekanalen voor het opbouwen en onderhouden van de community. Facebook hielp bij de contextualisering van de thema's en het programma van het huis. Er is daarnaast flink geïnvesteerd in Instagram. De omvang van dit kanaal groeide van 293 volgers tot 906 volgers in 2018 en we kregen veel positieve feedback op de content hiervan.

Ook de inzet van de nieuwsbrief is geïntensiveerd. De nieuwsbrief verscheen op regelmatige basis en was altijd inhoud gedreven. Huisgenoten en deelnemers van de activiteiten op het gebied van interactie, ontvingen daarnaast op maat gemaakte nieuwsbrieven. Naast deze online inzet, hebben we geprobeerd om nieuwe deelnemers te werven voor de activiteiten op het gebied van interactie door middel van flyers (buurthuis, organisaties in de buurt), facebookberichten in specifieke buurt-facebookgroepen en advertenties in de buurtkrant.

Andere pers kregen we o.a. met Polyphonic Songs in het Parool en diverse media besteden aandacht aan Dark Numbers van Tea Tupajić (zie bijlage). Er zijn advertenties verschenen in tijdschriften zoals Rekto Verso, Metropolis M en Etcetera.

Om meer van het proces en human interest zichtbaar te kunnen maken, hebben we dit jaar recensent en interviewer Lies Mensink gevraagd om in dialoog te gaan met de makers van Veem. Er zijn acht artikelen gepubliceerd en online vrijgegeven.

De voertaal was voornamelijk Engels, passend bij het internationale karakter en bereik van het huis. Wel heeft het Veem het als een gemis ervaren dat door de onderbezetting op het gebied van marketing de Nederlandstalige benadering soms onderbelicht bleef. We schieten uren te kort om alle verschillende aspecten van het Veem optimaal te kunnen uitlichten, daarnaast merken we het probleem op van een Huis dat enkel 100 Dagen open is. Er is slechts 100 Dagen de tijd om een community op te bouwen en te onderhouden. Net als de opbouw van partnerships een uitdaging is in zo'n korte tijd.

Op het gebied van CRM liggen er nog kansen voor de toekomst, net als het specificeren van doelgroepen en specifieke doelgroepbenadering en publiekswerking. Er is daarom in 2018 een start gemaakt met het nog beter in kaart brengen van de omgeving van het Veem en de verschillende instellingen, bedrijven en mogelijke partners waar in 2019 verder in geïnvesteerd kan worden.

Huisgenoten

We hadden dit jaar 42 huisgenoten. Huisgenoten ontvangen een symbolische sleutel van het huis. Zij krijgen daarmee toegang tot alle activiteiten van het 100 Dagen Huis. Een huisgenoot betaalt 100 euro en heeft daarmee 100 dagen vrij entree. We vinden het belangrijk om het huisgenootschap voor iedereen toegankelijk te maken. Als 100 euro om wat voor een reden dan ook te veel is, dan kan ook gekozen worden om voor 50 euro huisgenoot te worden. Hetgeen je ervoor krijgt is in beide gevallen precies hetzelfde. De redenen om huisgenoot te worden zijn uiteenlopend van 'sponsoring' en affiniteit met het Huis, tot de wens om veelvuldig het Veem te willen bezoeken. Om de groep van Huisgenoten optimaal te laten groeien en onderhouden is tijd en aandacht nodig, tijd die in 2018 soms een beetje ontbrak, laat staan in de periode na de 100 Dagen. Het Huisgenootschap zet ook aan tot denken: Hoe kunnen we nog meer een (t)huis zijn en als huis functioneren?

Vrijkaartenbeleid

We hanteren bij presenterende activiteiten (wanneer het voorstellingen betreft) een algemeen vrijkaartenbeleid van 4 gezelschapskaarten. Bij discursieve activiteiten is dit 1 vrijkaart per spreker. Pers ontvangt op aanvraag per persoon 1 vrijkaart, voorwaarde is wel dat er daadwerkelijk over de activiteit wordt geschreven. We proberen het aantal vrijkaarten tot een minimum te beperken. Door de aanbieding van het huisgenootschap, waar men voor een relatief laag bedrag zeer veel kan zien, proberen we het huis voor iedereen op een gelijke manier zo toegankelijk mogelijk te maken.

Cyberveiligheid en wet- en regelgeving omtrent privacy

Veem House maakt gebruik van e-mailservers van Google. Google maakt gebruik van Transport Layer Security (TLS) dat voorkomt dat anderen inkomende en uitgaande berichten tijdens de overdracht kunnen onderscheppen of lezen. Hierdoor blijft gevoelige informatie die over de mail wordt verstrekt beveiligd. Onze nieuwsbrief wordt verstuurd via MailChimp. MailChimp heeft een TRUSTe certified privacy status naar de standaard van de EU. Geabonneerde gebruikers kunnen zich ten alle tijden uitschrijven van de mailinglijst. MailChimp hanteert een uitgebreide privacy policy voor hun gebruikers. Kaartverkoop en CRM verloopt via Stager. Stager hanteert een privacy policy met ons als gebruiker die is aangepast op Nederlandse wet- en regelgeving omtrent privacy.

Stakeholders

Een belangrijke stakeholder en eveneens deel van het publiek is de artistieke gemeenschap die zich met dans, performance en beeldende kunst bezighouden als student, docent of maker. Het dansveld in Amsterdam kent zijn historische worstelingen, 'het 100 Dagen Huis' werd door deze gemeenschap omarmd en erkend als belangrijke plek. Maar ook mensen die zich in andere disciplines met 'vernieuwing' bezighouden – of dat nu in de muziek, de film, de filosofie of nieuwe technologie is – weten ons te vinden. We noemen die de doelgroep 'de vernieuwers'. Een andere belangrijke groep zijn wat wij noemen 'de wereldverbeteraars' mensen die zich net als onze kunstenaars en onszelf bezighouden in hun vrije tijd of in hun werk met thema's als feminisme, dekolonisatie en duurzaamheid. Een groep die voor ons ook steeds belangrijker en meer aanwezig is geworden, is de buurt. We werken met het idee van 'glocaliteit' en vinden het ontzettend belangrijk dat we naast onze internationale netwerk ook een band met onze directe, lokale omgeving hebben. Door het interactieprogramma hebben we tijdens de 100 Dagen langzaam maar zeker een stevige band met de buurt opgebouwd. We merken dat het tijd kost en dat je erin moet investeren, maar dat het heel waardevol is. We zien dit ook terug in onze stakeholders, waar we dus zowel buurtorganisaties (zoals bijvoorbeeld buurthuiskamer Parlarie en de ondernemersvereniging Spaarndammerstraat i.o.) als ons Europese Netwerk Life Long Burning (bestaande uit 11 toonaangevende danshuizen en gezelschappen uit Europa) toerekenen. Opmerking hierbij is dat we – na het realiseren van een tweede editie van het 100 Dagen Huis – kunnen concluderen dat de gesloten periode van 265 dagen een groot probleem is voor de continuïteit.

Andere stakeholders qua collega's in het veld en ketenpartners zijn

- Frascati Producties, met wie we dit jaar de productie Dark Numbers realiseerden en met wie we de komende jaren gezamenlijk performancetalent zullen ondersteunen en produceren.
- NBprojects, BAU en NeverLike, belangrijke dialoogpartners op het gebied van samenwerking rondom Polyphonic Songs maar ook voor het doorgaande gesprek over de positie en ontwikkeling van de onafhankelijke maker.
- De Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten; enerzijds omdat we veelvuldig met hun alumni werken, anderzijds omdat hun opleidingen vaak van de theaterzaal gebruik maken voor afstudeervoorstellingen.
- In de beeldende kunst werkten we dit jaar wederom samen met If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution en presenteerden een internationale performance tijdens Amsterdam Art.
- Nieuw was de samenwerking met TAAK uit de Tohuistuin dit jaar.
- Andere stakeholders zijn natuurlijk de fondsen die naast het Amsterdam Fonds voor de Kunsten onze activiteiten dit jaar mede mogelijk hebben gemaakt en welke we zeer erkentelijk zijn;
- ons publiek dat durft en zonder wie we er niet zouden zijn;
- degene die ons huis bouwen van cateraar, producer, freelance technici, dramaturgen en scenografen;
- en de kunstenaars en alle artistieke geesten zonder wie we er überhaupt geen reden voor een huis voor performance zou zijn.

Het verhaal van 'het 100 Dagen Huis' en de visie waar deze op is gebaseerd reikt veel verder dan haar fysieke aanwezigheid. Het daagt anderen uit om na te denken over hoe we ons als kunstinstellingen organiseren en is door hoe het zich manifesteert een pleidooi voor een Code Fair Practice. Zo werden we ook uitgenodigd door Oktoberdans in Bergen (NO) om daar te spreken over 'het 100 Dagen Huis' en Code Fair Practice. Dit heeft Teatergarasjen in Bergen aangezet nu ook een eigen code te ontwikkelen.

Veel tijd en aandacht is ook gegaan naar de ontwikkeling van Danswerf. Een plan van het Nationale Ballet, Aya, Dansmakers, BAU, ICK, ISH, de ATD en Veem Huis voor Performance om samen op te trekken op het gebied van talentontwikkeling voor de dans in Amsterdam. De gesprekken en planvorming hebben de diverse partners aan tafel dichterbij elkaar gebracht en de eerste zaadjes geplant voor een vruchtbare samenwerking in de toekomst.

8. Organisatie

Bestuur

Het bestuur van Stichting Het Veem Theater bestaat momenteel uit vier bestuursleden. In 2018 is Ama van Dantzig nieuw tot het bestuur toegetreden. Gezien de kleine omvang van de organisatie kiest Stichting het Veem Theater voor een bestuur-model boven een raad-van-toezicht-model. Dit model wordt elke vier jaar geëvalueerd en is in 2016 bij het schrijven van het ondernemingsplan 2017-2020 voor het laatst gebeurd.

Het bestuur van de stichting houdt toezicht. Het beleid wordt bepaald door de directie in samenspraak met bestuur. De directie voert het beleid uit. Met de transformatie naar het '100 Dagen Huis' en de verandering van een structurele organisatie naar een projectorganisatie, is gekozen om met ingang van mei 2017 de directie alleen uit een algemeen- en artistiek directeur (Anne Breure) te laten bestaan.

De stichting onderschrijft de principes van de Governance Code Cultuur. Er waren in 2018 vier bestuursvergaderingen, hierin werden onder meer de jaarrekening en het jaarverslag van 2017 en de voorlopige begroting voor 2019 goedgekeurd. Veel aandacht ging dit jaar ook naar het herschikken van de organisatie i.v.m. de afwezigheid van Anne Breure. Eén vergadering werd door de directie niet bijgewoond, zoals de Governance Code Cultuur voorschrijft. Bestuursleden verrichten hun werkzaamheden onbezoldigd. Bestuursleden worden benoemd door het bestuur voor een periode van ten hoogste vier jaar, na afloop waarvan zij nog eenmaal onmiddellijk herkiesbaar zijn voor nog een periode van vier jaar. Er is een rooster van aftreden dat eveneens waarborgt dat niet alle bestuursleden tegelijkertijd aftreden.

Naam	Functie	Termijn	Uiterste aftreeddatum
Marijke Hoogenboom	Voorzitter	Eerste termijn	1-10-2023
Bram de Jaeger	Penningmeester	Eerste termijn	1-5-2024
Ann Demeester	Bestuurslid	Eerste termijn	1-12-2022
Ama van Dantzig	Bestuurslid	Eerste termijn	1-4-2026

Team

3 oktober 2016 dienden we de gewijzigde plannen voor 2017–2020 op basis van de toegekende subsidie in bij het AFK. Eind december 2016 kregen we de goedkeuring en in januari 2017 begonnen we met de reorganisatie en transformatie naar het '100 Dagen Huis'. Dit betekent dat van januari t/m half september het huis voor 265 dagen gesloten is voor publiek.

De algemeen- en artistiek directeur, een producer en een office-manager houden het bedrijf het gehele jaar door draaiende (in parttime bezetting) en zorgen voor de voorbereiding, afwikkeling en dagelijkse gang van zaken. Zij vormen samen met een groep freelancers die op projectbasis werken het team.

Met de teamleden die in 2017 voor het Veem werkten zijn vanaf april nieuwe gesprekken gevoerd over hun mogelijke betrokkenheid in 2018. Een deel van de freelancers heeft ook andere opdrachten gekregen omdat het Veem hen maar weinig uren kan garanderen. Toch bouwen en dragen de freelancers het Veem. Zij werken op basis van een voorbereidingsopdracht en een uitvoeringsopdracht. Van mei tot september vindt de voorbereiding plaats en van september tot en met december de uitvoering. Elk teamlid heeft een 'ministerie' (of domein) waar hij/zij verantwoordelijkheid voordraagt en wat hij/zij in nauwe samenwerking met de directeur en producer vormgeeft.

Het team van 2018 bestond uit; Anne Breure (directeur / programmeur) en Marga Kroodsma (interim directeur per 19 juni), Martha van Meegen (zakelijk leider), Gwenda de Marie (office management), Pablo Fontedevila (coördinatie techniek), Nienke Scholts (dramaturg en context), Suze van Miltenburg (interactieprogramma), Andrea Rogolino (marketing en PR), Anne Smeets (stagiair). Tijdens het hoogtepunt van de 100 Dagen was dit een totaal van 5,5 fte.

Organisatie

In 2018 hebben we stappen gemaakt in het verzelfstandigen van functies en delen van verantwoordelijkheden en ook in het borgen van informatie en kennis van het Veem. We hebben geprobeerd meer uren vrij te maken en/of op een andere manier tegemoet te komen aan de wensen van de medewerkers. Ook met de komst van avond coördinatoren en een extra productie leider, is enige druk weggenomen. Daarnaast hebben we ruimte gemaakt om binnen de context van een Long Now Lab met het team te reflecteren op de organisatie. We hebben iedereen een inhoudelijke stem gegeven en getracht als opdrachtgever zo fair als mogelijk (voor een organisatie van onze omvang) op te treden. Opnieuw bleek ook dat we uren te kort hebben om te kunnen doen wat we willen doen.

Het huis is gelukkig nog steeds een belangrijke speler in het veld. Dit bleek uit de achterban, makers, partners en ook internationale instellingen die opnieuw – na 265 dagen in het donker – een beroep op ons deden. Ook daarin merken we een kwetsbaarheid, omdat we verzoeken na de 100 Dagen niet of nauwelijks kunnen beantwoorden.

WNT

De toepassing van Wetsvoorstel normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semi-publieke sector (WNT) is niet van toepassing aangezien we als stichting minder dan 500.000 euro subsidie ontvangen.

Code Fair Practice

Stichting het Veem Theater hanteert de Code Fair Practice 1.0 en geeft daar de volgende invulling aan;

Solidariteit

Iedereen met wie het Veem werkt krijgt CAO conform betaald en freelancers krijgen de ZZP'ers toeslag. Dit jaar hebben we voor de freelancers (van kunstenaar tot teamlid) de voorwaarden enorm kunnen verbeteren, we zijn gecommitteerd om hieraan te blijven werken de komende jaren. Het Veem had in 2018 één stagiair; een master student. We vinden het van groot belang dat een stageplek ook daadwerkelijk een leerplek is en deze persoon dus ook in opleiding is. De regelmatige aanbiedingen van afgestudeerden die we krijgen om bij ons voor niets te werken, slaan we af. We zetten ons met anderen in om gezamenlijk een sterk veld te vormen. We nemen veelvuldig deel aan denksessies en debatten over waar het met het veld naar toe moet en kan en faciliteren, organiseren of initiëren dit zelf waar nodig.

Transparantie

Het Veem probeert zo transparant mogelijk over de bedrijfsvoering te zijn en hierin met partners en kunstenaars zoveel mogelijk te delen, zodat beslissingen die gemaakt worden zo inzichtelijk mogelijk zijn. We dragen de Fair Practice Code overtuigd uit en delen ook onze vragen hierover en waar we tegen aanlopen. De Governance Code Cultuur wordt gehanteerd door het Veem. We vinden het belangrijk om onze kennis te delen; vooral in een-op-een gesprekken met kunstenaars, die lang niet altijd werkzaam zijn bij het Veem, delen we inzichten.

Duurzaamheid

Door de preciaire financiële situatie van de stichting zijn dienstverbanden de afgelopen jaren steeds meer afgenomen en het aantal freelancers toegenomen. Met de transformatie van het '100 Dagen Huis' zijn de voorwaarden waarop mensen freelance bij ons werken verbeterd. We vinden het zeer belangrijk dat we als projectorganisatie blijven kijken hoe duurzaamheid in een projectorganisatie vormgegeven kan worden. We voeren samen gesprekken over wat het betekent in deze tijd te freelancen en welke uitdagingen dat met zich mee brengt. Het Veem committeert zich eraan om met teamleden een langere lijn uit te zetten en kijkt hoe groei en ontwikkeling te stimuleren en faciliteren. Zo voert de directie alternatieve functioneringsgesprekken, die in tegenstelling tot projectevaluaties, puur over het functioneren van de opdrachtnemer zelf gaan en reflecteren op wensen en kansen voor de ontwikkeling (eventueel bij het Veem, maar ook bij andere opdrachtgevers). Het '100 Dagen Huis' geeft – in tegenstelling tot een instituut dat als maar door gaat – ruimte voor grondige reflectie en dat benutten we ten volste.

Diversiteit

Diversiteit is een uitgesproken aandachtspunt geworden voor het Veem in hoe we onze organisatie vormgeven. In lijn met ons programma zien we het als een commitment aan het proces van dekolonisatie. We onderschrijven de Code Culturele Diversiteit en qua programma, publiek, personeel en partners hebben we dit jaar wezenlijke vooruitgang geboekt. We zien dat wanneer we op het podium niet-Eurocentristische verhalen (zoals Ogutu Muraya en Jaha Koo) ten gehore brengen, dit direct invloed heeft op het publiek en, meer indirect, op onze organisatie.

Vertrouwen

We werken vanuit de keuze voor kwaliteit en gaan zo zorgvuldig mogelijk om met vermelding en eigenaarschap.

9. Financiën

In de kunstenplanperiode 2017-2020 ontvangt de Stichting jaarlijks 180.000 euro (geïndexeerd) subsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Dit is een belangrijke basis van het huis en garandeert continuïteit. Tegelijkertijd zijn, nu we slechts 100 dagen open zijn, andere inkomsten jaarlijks essentieel. Zonder fondsenwerving was de tweede editie '100 Dagen Huis' in 2018 niet mogelijk geweest. Ten tijde van het eerder genoemde ongeluk van artistiek en algemeen directeur Anne Breure, waren nog niet alle subsidieaanvragen de deur uit. Daardoor liep het proces van aanvragen vertraging op en werd het ook financieel gezien een spannend jaar. Onzeker of we de begroting (op tijd) rond zouden krijgen. Toen half september ook de toezegging kwam vanuit Fonds Podiumkunsten - regeling Internationalisering - voor Bâtard Festival, konden alle activiteiten doorgang krijgen.

Jaarrekening

Voor de jaarrekening worden twee begrotingen gebruikt. Allereerst de herziene begroting voor de kunstenplanperiode 2017-2020 zoals in oktober 2016 bij het AFK is ingediend, opgesteld door de voorgaand zakelijk leider. In 2016 was veel over het 100 Dagen Huis nog onbekend, tijdens de reorganisatie begin 2017 is deze begroting nogmaals fundamenteel herzien voor alle jaren van het kunstenplan. De realisatie kan in vergelijking met deze begroting dan ook vertekend zijn. Vandaar dat een tweede begroting voor 2018, goedgekeurd door het bestuur, is toegevoegd aan de jaarrekening om een beter beeld te krijgen.

Fondsenwerving

BankGiroLoterij fonds heeft een zeer belangrijke rol gespeeld bij de uiteindelijke totstandkoming van de tweede editie van het '100 dagen huis'; zij waren het die opnieuw met ons mee sprongen en ja zeiden tegen ons plan met 86.000 euro voor een periode van twee jaar. 48.000 euro in 2018 en 38.000 euro in 2019. Een andere zeer belangrijke rol voor de totstandkoming van de tweede editie van het '100 dagen huis' was de steun van het VSB fonds, die dit jaar voor het eerst Veem Huis voor Performance ondersteunde met een van haar projecten op het gebied van interactie met publiek. Andere belangrijke steun voor meerder projecten verkregen wij onder meer van het Stadsdeel West, Fonds Podiumkunsten en het Prins Bernhard Cultuurfonds. Ook de coproductie bijdragen van Bâtard Festival en Frascati waren zeer belangrijk. Evenals de steun van het Mondriaan Fonds voor het productie van Witte & Sander en bijdragen van het AFK aan kunstenaarsinitiatieven.

Bij het Fonds Podiumkunsten hadden we vorig jaar reeds subsidie aangevraagd voor de coproductie 'MUUR' van Floor van Leeuwen. Deze productie ging dit jaar in première en speelt nu nog door het land. Aangezien de tour van deze productie nog doorloopt in 2019 is een bedrag van 55.000 euro besteed in 2018 en 20.000 euro gereserveerd voor 2019. Daarnaast hebben wij projectsubsidie ontvangen voor 'Dark Numbers' van Tea Tupajić (25.000 euro) en subsidie internationalisering voor het Bâtard Festival (40.000 euro). Alle subsidies werden uiteindelijk gehonoreerd en daarmee hebben we meer middelen van het FPK ontvangen dan eerder structureel jaarlijks.

We zijn al deze fondsen en onze partners zeer erkentelijk voor de samenwerking en de steun.

Overhead

In de transformatie naar het '100 Dagen Huis' werd de ambitie gesteld om de overhead zo minimaal mogelijk te maken. We wilden zo reorganiseren dat de vaste lasten die in de dertig jaar van het bestaan van het Veem zijn gegroeid, teruggebracht zouden worden naar wat onze organisatie op dit moment echt nodig heeft. Dat betekent moderniseren, terugsnoeien in ICT infrastructuur, abonnementen, lease contracten etc.

Evenals vorig jaar zijn de overheadkosten in 2018 tot een minimum behouden, zoals dit past bij een Huis wat steeds groeit en krimpt naar de 100 dagen toe. Het betekent ook dat Veem nu een precaire basis heeft. Hierover meer in het slotwoord.

Exploitatieresultaat

Het is dankzij de fondsen dat we een fantastisch programma neer konden zetten en de middelen hadden om in de activiteiten te investeren. Het uiteindelijke exploitatieresultaat dit jaar komt uit op een negatief resultaat van 8.083 euro. Dit bedrag zal vanuit de algemene reserve bekostigd worden die in 2017 aangevuld is. Het negatieve resultaat komt voort uit de beslissing om het team van 2018 extra uren toe te bedelen na het tijdelijke wegvallen van Anne Breure. Dat heeft het '100 Dagen Huis' 2018 de 'lucht' gegeven die het nodig had om in lastige tijden te kunnen opereren.

Te zien is dat ten opzichte van 2017 en de AFK-begroting de beheerslasten in 2018 veel lager zijn uitgevallen. Een verschil van bijna 20.000 euro minder dan in 2017. Mede doordat de reorganisatie in 2017 zijn vruchten afwerpt bij de beheerslasten materieel bureaukosten (o.a. opzeggen bepaalde lease contracten die in 2017 nog doorliepen). Bij de activiteitenlasten is te zien dat de personeelskosten omhoog zijn gegaan ten opzichte van 2017 (o.a. door versterking van het team met extra uren en een productie leider) en de materiële kosten (o.a. Door stijging in reis en verblijfskosten in verband met de voorstelling Muur van Floor van Leeuwen). Opmerkelijk is dat veel artiesten tijdens deze editie van het 100 Dagen Huis hebben gefactureerd voor hun eigen voorstelling als ZZPer in plaats van als entiteit door middel van een uitkoop som. Mede hierdoor zijn de activiteitenlasten personeel hoger uitgevallen dan de activiteitenlasten materieel. In conclusie is in de jaarrekening duidelijk terug te zien dat aan de beheerskant is bespaard en op activiteiten niveau is geïnvesteerd.

Algemene reserves

Het negatieve exploitatieresultaat halen we uit de algemene reserves. De algemene reserve was bij aanvang 2017 70.829 euro door het positieve exploitatieresultaat van 52.677 euro. Dit zal bij aanvang 2019 een bedrag van 62.746 euro zijn. Doordat we een ondernemende en producerende instelling zijn, lopen we extra risico. Daarom zijn stevige eigen reserves van groot belang. Bovenal is het zo dat we op dit moment nog zeer van fondsenwerving afhankelijk zijn en dat de uitslagen daarvan zeer kort voor de start van het '100 Dagen Huis' binnenkomen. Om de voorbereiding tijdig te kunnen starten en continuïteit te kunnen garanderen, is het kunnen nemen van risico cruciaal. Met dit exploitatieresultaat blijft de algemene reserve op een niveau waarbij we eventuele grotere tegenslagen kunnen opvangen en een gedegen voorbereidingstraject kunnen vormgeven.

Percentage eigen inkomsten

Het eigen inkomstenpercentage komt dit jaar uit op 38,3 %. Dat is groei van 8,3 % ten opzichte van 2017. Mede door de steun van o.a. het BankGiro Loterij fonds, VSB Fonds, uitkoopsommen en coproductanten hebben wij dit percentage in 2018 kunnen behalen.

Liquiditeit en solvabiliteit

Er is een percentage van 67,5 % vreemd vermogen ten opzichte van het totale vermogen. Qua solvabiliteit kan men er dus vanuit gaan dat de organisatie haar vreemd vermogen op de lange termijn terug kan betalen. De liquiditeit ziet er eveneens goed uit, namelijk een ratio van 1,4. De prognose is dan ook dat de organisatie op korte termijn aan haar betalingsverplichtingen kan voldoen.

Gebouw en meerjarigonderhoudsplan (MOP)

Het Veem Theater zit op de derde verdieping van een verzamelgebouw van kunstenaars en creatieven genaamd Werkgebouw Het Veem. Voor het onderhoud van het gebouw wordt zorg gedragen door de vereniging die eigenaar is van het gebouw en van welke het Veem Theater lid is. Voor het onderhoud van de kantoorruimte en de theatterruimte is het Veem Theater zelf verantwoordelijk.

De verbouwing van de techniekhokken naar een foyer in 2017 heeft reeds zijn vruchten afgeworpen in 2018. De ontvangst van ons publiek is verbeterd, de dagprogrammawanden zijn opgeknapt en de boekplanken van onze boekwinkel hebben een versteviging en een uitbreiding gekregen waardoor er meer boeken op display konden staan in de boekwinkel. Eveneens is, voor de veiligheid van het personeel, een nieuwe trap gebouwd achterin de theaterzaal. Gezien Veem House veel expertise in huis heeft, bouwt het vaak op eigen hand. De trap is gebouwd door technisch coördinator Pablo Fontdevila. Voor het schilderen van de muren van de zaal, wat jaarlijks plaatsvindt voor de opening, is dit jaar gebruikgemaakt van vrijwilligers. Deze hebben een passende vergoeding ontvangen voor dit werk. Daarnaast is er dit jaar geïnvesteerd in nieuwe materialen om zowel de werkkwaliteit van de technici te verbeteren als de kwaliteit van de voorstellingen te bevorderen. Dit zijn onder andere een nieuwe beamer, een computer die eveneens als lichttafel fungeert en een aantal nieuwe lampen.

De doelstelling voor 2018 was om om een fundamentele herziening van de MOP in te voeren. Door het wegvallen van de algemeen en artistiek directeur is hier vertraging in gekomen. Echter hebben wij nu voor 2019 een nieuwe MOP kunnen samenstellen in samenwerking met Marron B.V. In de ingediende begroting bij het AFK staat jaarlijks een bedrag van 18.500 euro opgenomen voor de MOP. We hebben dit bedrag in 2018 nog aangehouden. In totaal is hiervan 24.936 euro besteed. Dit betekent een negatief resultaat van 6.436 euro. In de MOP-reserve zit een bedrag van 4.420 euro waardoor het negatieve resultaat wordt verlaagd naar een mutatie van 2.016 euro. Momenteel voldoen alle onderdelen aan het minimale conditieniveau 3 volgens NEN 2767.

Begroting 2019

BATEN		Begroot 2018
A	Opbrengsten (subtotaal)	€ 88.500.00
	Directe Opbrengsten	
	1. Publieksinkomensten totaal	€ 15.000.00
	2. Coproductie	€ 70.000.00
	Indirecte Inkomsten	€ 3.500.00
B	Bijdrage (subtotaal)	€355.500.00
	1. Bijdrage AFK Kunstenplan	€180.000.00
	2. Overige bijdragen publieke middelen	€ 90.000.00
	3. Bijdragen uit private middelen	€ 85.500.00
	Som der baten	€444.000.00
LASTEN		Begroot 2018
C	Beheerslasten (subtotaal)	€116.000,00
	1. Beheerslasten personeel	€ 46.000,00
	2. Beheerslasten materieel	€ 70.000,00
D	Activiteitenlasten (subtotaal)	€328.000,00
	3. Activiteitenlasten personeel	203.000,00
	4. Activiteitenlasten materieel	€125.000,00
	Som der lasten	€444.000,00
	JAARSALDO	€0,00

10. Slotwoord

Tijdens de eerste editie van het 100 Dagen Huis zijn enorm veel stappen gezet. Van inhoudelijke scherpte tot zaalbezetting tot fondsenwerving is er enorme vooruitgang geboekt. De grootste uitdaging van het Veem was om dit enerzijds vast te houden en anderzijds ook te blijven benadrukken dat het 100 Dagen Huis geen oplossing is, maar het zichtbaar maken van een probleem. Want wat betekent het om succesvol te zijn als een huis 265 dagen in het jaar verder gesloten is voor publiek en makers? Als je niet duurzaam kunt investeren?

Na de eerste editie werd de wens uitgesproken om de structuur van het huis te verstevigen en het huis minder van individuen afhankelijk te maken. Daarnaast wilden we de thema's die we in de theaterzaal presenteren, die we in onze reading & research groups bespreken, waar onze kunstenaars zich hard voor maken, door trekken in onze eigen werking. Van duurzaamheid tot dekolonisatie, het zijn thema's die niet alleen aan de voorkant (op de Bühne), maar ook aan de achterkant (op kantoor) worden onderzocht.

Het thema 'Stay with the trouble' in 2018, raakte al deze onderwerpen. Na 265 dagen dicht te zijn geweest, waarbij we geen nieuwe producties konden ontwikkelen of publiek konden ontvangen, moest nu alles in 100 Dagen opnieuw worden opgebouwd. Publieksbereik en -binding, produceren, programmeren, contextualisering en interactie.

Het thema duurzaamheid is zowel op organisatorisch, publieks- en makersniveau wellicht het meest urgente thema. Allereerst heeft het afslanken van de organisatie i.v.m. de 100 Dagen zijn weerslag gehad op de organisatie. Er is sprake van minder structuur en lobby gedurende het jaar en de organisatie is vrijwel geheel afhankelijk van ZZP'ers die ook andere functies elders hebben. Daarnaast heeft het ongeluk van Anne Breure een grote invloed gehad op de continuering van wat in 2017 was ingezet. Daardoor hebben we 2018 wellicht minder een inhoudelijk statement zichtbaar kunnen maken, maar we hebben het 100 Dagen concept op volle sterkte kunnen continueren en we krijgen steeds scherper in beeld waar we naartoe willen. Een belangrijke vraag die ons drijft is wat een huis voor kunst kan zijn; in deze tijd, maar ook, op deze plek. Wat is dit huis in relatie tot haar omgeving en de mensen die er omheen wonen?

De Veem Huis Diners hebben ons geholpen om in contact te komen met de buurtbewoners. Om meer inzicht te krijgen in hun leefwereld, gedachten en interesses. In onze overeenkomsten en onze verschillen. Les Spectateurs helpt ons in het durven zoeken en luisteren naar elkaar. Het sterkt ons in het idee dat dit soort formats werken voor daadwerkelijke ontmoeting. Het Long Now Lab en de RR group helpt ons te blijven onderzoeken en biedt perspectief op het anders doen, op het tijd nemen. Tijd is goud waard.

Het Veem kan enkel bestaan in relatie tot zijn omgeving. Op microniveau in relatie tot de andere huurders in het pand en op grotere schaal met alle verschillende bewoners, bezoekers en nationaliteiten die de omgeving rijk is en actuele thema's die in de wereld spelen. Het Veem probeert bruggen te slaan en soms ook met niet voor de hand liggende voorstellen te komen. De internationale en tegelijk lokale benadering van het Huis, brengt uitdagingen met zich mee. Eén belangrijke uitdaging is het verschil in taal. Het verschil zit niet enkel in de beheersing van (elkanders) taal, maar ook in het (her)kennen van de cultuur die achter een persoon/taal schuil gaat en de verschillen in benadering die dit soms met zich mee brengt. De programmering van Veem biedt aanleiding tot gesprek en kans tot nadere kennismaking. De interdisciplinaire programmering sluit goed aan bij de huidige tijdsgeest.

De mooiste ervaringen dit jaar, kwamen voort uit samenwerking. Samenwerking met organisaties, makers of buurtbewoners. Door samen na te denken en samen te werken kunnen we écht iets

in gang zetten. Nieuwe ervaringen, ontmoetingen en inzichten laten ontstaan. Voor samenwerking is tijd nodig. Tijd om een relatie op te bouwen, om iets voor te bereiden, te organiseren en te evalueren, aan te scherpen en te continueren. Dat is helaas ook precies de kwetsbaarheid van het Veem, nu het nog maar 100 Dagen per jaar geopend is.

Met het huidige 100 Dagen Huis moeten we ieder jaar opnieuw bouwen en ook weer los laten. In 2018 is daarom een start gemaakt met het in nog beter in kaart brengen van de gemeenschap en de organisaties in de nabije omgeving van het Veem Huis voor Performance. Daarnaast hebben de gesprekken met BAU, Nicole Beutler, Keren Levi en de partners van Danswerf nieuwe inzichten opgeleverd.

Wat het Veem Huis voor Performance nodig heeft is tijd en mankracht. Meer uren en continuïteit voor het onderhouden van zijn netwerk. We willen zichtbaar zijn, opvolging geven aan constatering, nieuw opgedane contacten en wensen. We willen partners, makers, deelnemers en toeschouwers het gevoel kunnen geven dat hun aanwezigheid en deelname van waarde is; dat het daadwerkelijk iets bijdraagt. We willen de mensen die we nu hebben ontmoet, een antwoord kunnen geven. Ideeën en makers kunnen produceren. We willen uitwisselen. Open zijn.

Veem Huis voor Performance is – naar de maatstaven en subsidie van het AFK – het grootste dansproductiehuis van Amsterdam. In 2019 willen we deze functie kracht bij zetten en dit proberen te verduurzamen i.s.m. partners in de stad. We willen Veem Huis voor Performance nog sterker borgen en positioneren als huis voor talentontwikkeling, samenwerking en ontmoeting. We willen financiering vinden om relaties verder uit te bouwen en te onderhouden, zodat we vanaf 2021 weer het hele jaar door OPEN zijn als HUIS. Als ontmoetingsplek in de stad, met de stad, liefst met de wereld.

